

Gwelout a ran va yezh o vevañ	Je vois ma langue en train de vivre
Gwelout a ran va yezh o vevañ ; ganet eo bet dirazon, o leñvañ gant levenez he buhez nevez, hag anavezout a ran he dremm, ar mousc'hoarzh yaouank hag an tan en he daoulagad.	Je vois ma langue en train de vivre ; elle est née devant moi, pleurant de joie sa vie nouvelle, et je reconnais son visage, le jeune sourire et la flamme dans ses yeux.
Gwelout a ran va yezh o vevañ ; mont a ra d'ar skol bemdez, he sac'h skol leun gant levrioù, leun gant euriadoù memes ha leun gant gerioù he bro, leun gant istorioù gwechall-gozh ha mennozhioù pep warc'hoazh a vezo... Ur sac'h skol leun gant barzhoniezh ar galon.	Je vois ma langue en train de vivre ; elle va tous les jours à l'école, son sac d'écolier plein de livres, plein de livres d'heures même et plein de mots de son pays, plein d'histoires d'autrefois et des idées de chaque lendemain à venir... Un sac d'écolier plein de la poésie du cœur.
Gwelout a ran va yezh o vevañ ; emañ bremañ o timeziñ hag o rannañ pokoù hir er parkoù aour, teod war deod o santiñ stumm pep ger, pep ger oc'h ober gilig d'ar gouzoug en ur lonkañ beradoù Brezhoneg etre pep pok.	Je vois ma langue en train de vivre ; maintenant elle est en train de se marier et de partager de longs baisers dans les champs dorés, langue contre langue, ressentant la forme de chaque mot, chaque mot chatouillant le cou tout en avalant des gouttes de breton entre chaque baiser.
Gwelout a ran va yezh o vevañ etre kerent dindan ur ganevedenn, ha bugale vihan a glask an alc'houez aour e fin an hent liesliv. Gwel' a ran deizioù brav an dazont bras e-lec'h ma wel' va yezh he bugel dezhi o vezañ ganet hag o leñvañ gant levenez ur vuhez nevez en he divrec'h...	Je vois ma langue en train de vivre ; entre des parents sous un arc en ciel, et de petits enfants cherchent la clé d'or au bout de la route multicolore. Je vois les beaux jours d'un grand avenir où ma langue voit son enfant naître et pleurer de joie une vie nouvelle entre ses bras...